

Ernst Sommer
Im Fröhlig

b, b, (Es-Dur) Duett

We's föhnet u chutet, der
Schnee vergeit, de jutze mir
ume vor Freud. Es grüenet
ringsume, der Fröhlig wott
cho, los d'Amseli singe ja scho

Isch ändli der Fröhlig de
z'grächtem da, de simer im Tal
nümme z'bha. mir plange na'm
Hüttli, na Bärge u Weid, dört
hei mer de ume viel Freud.

Am Morge gäb d'Sunne
schynt uf em Grat, isch s'Veh
sch verusse parat. Drum wei
mer mit Freude jetz z'Alpe scho
gah, die schöne Zyte si da.